

C-60/22. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2022. február 1.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Verwaltungsgericht Wiesbaden (Németország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2022. január 27.

Felperes:

UZ

Alperes:

Bundesrepublik Deutschland

Az alapeljárás tárgya

Adatvédelmi jog – 2016/679 rendelet (általános adatvédelmi rendelet) – Az 5. cikk (2) bekezdése – Elszámoltathatóság – A 17. cikk (1) bekezdésének d) pontja és a 18. cikk (1) bekezdésének b) pontja – Az adatkezelés jogszerűsége – Törléshez vagy korlátozáshoz való jog – A kezelt adatok felhasználása

Az előzetes döntéshozatalra utalás tárgya és jogalapja

Az uniós jog értelmezése, EUMSZ 267. cikk

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Ahhoz vezet-e az adatkezelőt terhelő, a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet (általános adatvédelmi rendelet) 5. cikke szerinti

elszámoltathatósághoz fűződő kötelezettség nem teljesítése, illetve anyag vagy hiányos teljesítése, például az adatkezelési tevékenységek általános adatvédelmi rendelet 30. cikke szerinti nyilvántartásának hiánya vagy hiányos nyilvántartása vagy a közös eljárásra vonatkozó, az általános adatvédelmi rendelet 26. cikke szerinti megállapodás hiánya révén, hogy az adatkezelés az általános adatvédelmi rendelet 17. cikke (1) bekezdésének d) pontja és 18. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében jogellenes, így az érintettnek a törléshez, illetve a korlátozáshoz való joga fennáll?

- 2) Ha az első kérdésre igenlő válasz adandó: Ahhoz vezet-e a törléshez vagy korlátozáshoz való jog fennállása, hogy a kezelt adatokat bírósági eljárásban figyelmen kívül kell hagyni? Ez vonatkozik-e legalábbis arra az esetre, ha az érintett tiltakozik a bírósági eljárás keretében történő felhasználás ellen?
- 3) Ha az első kérdésre nemleges válasz adandó: Ahhoz vezet-e az általános adatvédelmi rendelet 5., 30. vagy 26. cikkének az adatkezelő általi megsértése, hogy a nemzeti bíróság a kezelt adatok bíróság általi felhasználásának kérdését illetően az adatokat csak akkor veheti figyelembe, ha az érintett a felhasználáshoz kifejezetten hozzájárul?

A hivatkozott uniós jogi rendelkezések

A természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2016. L 119., 1. o.; helyesbítések: HL 2016. L 314., 72. o.; HL 2018. L 127., 2. o.; HL 2021. L 74., 35. o.), (82) preambulumbekkezdés, 5., 9., 17., 18., 26., 30., 94. cikk

A nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásokról szóló, 2013. június 26-i 2013/32/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2013. L 180., 60. o.; helyesbítés: HL 2016. L 198., 50. o.), (52) preambulumbekkezdés

Az Európai Unió Alapjogi Chartája, 7. és 8. cikk

A hivatkozott nemzeti rendelkezések

Bundesdatenschutzgesetz (szövetségi adatvédelmi törvény, a továbbiakban: BDSG, BGBl. I., 2007. o.), a 43. § (3) bekezdése

A tényállás és az eljárás rövid ismertetése

- 1 A felperes a Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (szövetségi bevándorlási és menekültügyi hivatal) egy elutasító határozatát vitatja, és kéri az Asylgesetz (a menedékjogról szóló törvény, a továbbiakban: AsylG) 3. §-a szerinti menekült

jogállás elismerését. Az alperes határozatának alapjául az úgynevezett MARIS elektronikus szövetségi hivatali akta szolgál, amelyet egy, a 26. cikk szerinti közös eljárás keretében az elektronikus bírósági és közigazgatási postafiók keresztül a bíróságnak is továbbítanak. A teljes akta továbbításával kapcsolatos kérdéseket illetően az eljáró bíróság a már a Bíróság elé terjesztett kérdésekre (C-564/21. sz. ügy) hivatkozik.

- 2 Kétséges, hogy az adatkezelési tevékenységek 2016/679 rendelet (általános adatvédelmi rendelet) 30. cikke szerinti nyilvántartása az alperesnél az úgynevezett elektronikus MARIS-akta vonatkozásában egyáltalán fennáll-e, illetve teljes körűen fennáll-e. Az akták elektronikus továbbítására szolgáló eljárást és az ezen eljárásban fennálló felelősségek meghatározását illetően nincs az általános adatvédelmi rendelet 26. cikke szerinti megállapodás, illetve törvényi szabályozás sem. Ezeket az iratokat a kérdést előterjesztő bíróság az eljárás során kérte. Az alperes azonban megtagadta azok benyújtását, többek között azzal az indokkal, hogy az elektronikus bírósági és közigazgatási postafiók tekintetében nem áll fenn az általános adatvédelmi rendelet 26. cikke szerinti megállapodás.

Az előzetes döntéshozatalra utalás indokainak rövid ismertetése

- 3 Felmerül a kérdés, hogy az eljáró bíróságnak – legalábbis a felperes személyes adatai alperesnél történő kezelésének (alaki) jogellenessége esetén – hogyan kell bánnia ezekkel az adatokkal, mivel a 2013/32 irányelv alapján az általános adatvédelmi rendeletet alkalmazni kell a nemzeti jog szerinti menekültügyi eljárásokra. Erről sem a menedékjogról szóló törvény, sem a Verwaltungsgerichtsordnung (közigazgatási bírósági rendtartás) nem rendelkezik.
- 4 A 2013/32 irányelv (52) preambulumbekzdése szerint a menekültügyi eljárások esetében a tagállamok által ezen irányelv alapján végzett személyesadat-feldolgozás tekintetében a személyes adatok feldolgozása [helyesen: kezelése] vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv az irányadó. A 95/46 irányelv az általános adatvédelmi rendelet 94. cikkének (1) bekezdése értelmében 2018. május 25-i hatállyal hatályát veszítette. Az általános adatvédelmi rendelet 94. cikkének (2) bekezdése értelmében azonban a hatályon kívül helyezett 95/46 irányelvre történő hivatkozásokat az e rendeletre történő hivatkozásnak kell tekinteni. Az általános adatvédelmi rendelet tehát teljes mértékben alkalmazandó a nemzetközi védelem megadására irányuló eljárásokra.
- 5 Már a 95/46 irányelv is előírta az automatizált adatkezelések dokumentálását: az ezen irányelv 18. cikke szerinti értesítést. Az értesítés 95/46 irányelv 19. cikke szerinti tartalma lényegében megfelelt a mai általános adatvédelmi rendelet 30. cikkének, azzal, hogy az új norma az adatkezelés valamennyi formájára, vagyis a nyilvántartási rendszerekre is vonatkozik.

- 6 A 95/46 irányelv hatálya alatt az alperes az elektronikus MARIS-aktára vonatkozó, a 95/46 irányelv értelmében vett értesítésként (a régi BDSG 4e. §-a) csak igen kezdetleges adatkezelési nyilvántartással rendelkezett. A személyes adatok általános adatvédelmi rendelet 9. cikke (a 95/46 irányelv 8. cikke) szerinti különleges kategóriáival való bánásmódra vonatkozó különös szabályozásokat az akkori adatkezelési nyilvántartás (az értesítés) nem tartalmazott. Az általános adatvédelmi rendelet 9. és 10. cikke szerinti adatokkal való bánásmódra vonatkozó ilyen különös szabályozások valószínűleg máig sem léteznek. Az egészségre és a vallásra vonatkozó adatokat ugyanis, csakúgy, mint a büntetőjogi felelősség megállapítására vonatkozó adatokat általános jelleggel úgynevezett „rendes iratként” veszik fel az elektronikus MARIS-aktába. Nem állapítható meg az adatbiztonság különös védelme, attól eltekintve, hogy a hozzáférést valószínűleg naplózzák. Ugyanakkor a menedékkérő aktájába az alperes Németország teljes területén található bármely kirendeltségén ugyanúgy be lehet tekinteni, mint magában a központban.
- 7 Az eljáró bíróságnak éppen az akta vezetését és az akták bírósághoz történő benyújtását illetően jelentős kétségei vannak a tekintetben, hogy az alperes betartja-e az általános adatvédelmi rendelet – például 26. cikkével és 30. cikkével összefüggésben értelmezett – 5. cikkének (1) bekezdésében szereplő előírásokat. Az eljáró bíróság által megköveteltekkel ellentétben nem nyújtották be az adatkezelési tevékenységek nyilvántartását. E tekintetben az eljáró bíróság a Bíróság határozatát követően meghallgatni szándékozik az adatkezelő szerv, vagyis az alperes vezetőjét az általános adatvédelmi rendelet 5. cikkének (2) bekezdése szerinti elszámoltathatósága vonatkozásában.
- 8 A meghallgatás előtt azonban tisztázni kell, hogy az általános adatvédelmi rendelet szerinti kötelezettségek teljesítésének elmulasztása és az adatkezelés ebből eredő jogellenessége olyan szankcióhoz vezet-e, mint az adatok általános adatvédelmi rendelet 17. cikke (1) bekezdésének d) pontja szerinti törlése vagy az adatkezelés általános adatvédelmi rendelet 18. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti korlátozása. Legalábbis akkor, ha az érintett, a jelen esetben a felperes ezt kéri. Ellenkező esetben az eljáró bíróság arra kényszerülne, hogy a bírósági eljárás keretében jogellenes adatkezelésben vegyen részt. A hatóság szankció nélkül folyamatosan megsérthetné az általános adatvédelmi rendeletet.
- 9 Ilyen esetben csak az általános adatvédelmi rendelet 58. cikke szerinti felügyeleti hatóság léphetne fel. A nemzeti jog alapján azonban közigazgatási bíróság nem szabható ki a szövetségi bevándorlási és menekültügyi hivatallal szemben. A BDSG – általános adatvédelmi rendelet 83. cikkének (7) bekezdésén alapuló – 43. §-ának (3) bekezdése szerint ugyanis a közhatalmi vagy egyéb, közfeladatot ellátó szervekkel szemben közigazgatási bíróság nem kerül kiszabásra. A hatóság nem lenne arra ösztönözve, hogy jogszerűen járjon el. Ez azzal a következménnyel járna, hogy a 2013/32 irányelv előírásait éppúgy nem tartanák be, mint magát az általános adatvédelmi rendeletet.

- 10 A Bíróság már megállapította, hogy az „értésítésnek” (jelenleg: az adatkezelési tevékenységek nyilvántartásának) az adatkezelés időpontjában hiánytalanul fenn kell állnia, korábban azonban nem (C-92/09 és C-93/09, 2011. november 9-i ítélet, ECLI:EU:C:2010:662, 95. és azt követő pontok). A jelen esetben az alperes már attól az időponttól kezelte a felperes személyes adatait, hogy a felperes a menedékjog iránti kérelmet (2019. május 7-én) benyújtotta. Így – legalábbis a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint – a MARIS-akta (és ezáltal a felperes menekültügyi aktája) vonatkozásában ebben az időpontban hiánytalanul fenn kellett állnia az adatkezelési tevékenységek nyilvántartásának. Ez azonban nincs így.
- 11 Arról, hogy ebben az esetben mi irányadó, a Bíróság sem a 95/46 irányelv, sem az általános adatvédelmi rendelet alapján nem határozott. Ha azt vesszük figyelembe, hogy az adatkezelőnek vagy az adatfeldolgozónak az általános adatvédelmi rendeletnek való megfelelés bizonyítása érdekében nyilvántartást kell vezetnie a hatásköre alapján végzett adatkezelési tevékenységekről (az általános adatvédelmi rendelet (82) preambulumbekzdése), felmerül a kérdés, hogy milyen következménnyel jár az adatkezelő szerv mulasztása. Ebben az esetben ugyanis nem tudja teljesíteni az általános adatvédelmi rendelet 5. cikke szerinti elszámoltathatósághoz fűződő kötelezettségeket.
- 12 Az általános adatvédelmi rendelet 83. cikke (5) bekezdésének a) pontja előírja ugyan, hogy az általános adatvédelmi rendelet 5. cikke szerinti elszámoltathatósághoz fűződő kötelezettségek megsértése 20 000 000 euróig terjedő közigazgatási bírsággal sújtható. Ez azonban, amint azt már kifejtettük, a BSDG 43. §-ának (3) bekezdése alapján a szövetségi hatóságokra nem alkalmazandó. Az általános adatvédelmi rendelet 17. cikke (1) bekezdésének d) pontja azonban úgy rendelkezik, hogy a jogellenesen kezelt adatokat legalábbis az érintett kérésére törölni kell.
- 13 Az adatkezelési tevékenységek nyilvántartásának hiánya, illetve hiányos jellege legalábbis az általános adatvédelmi rendelet 5. cikkére tekintettel a kérdést előterjesztő bíróság meggyőződése szerint az adatkezelés „alaki” jogellenességéhez vezet. Ezért felmerül a kérdés, hogy ilyen esetben az általános adatvédelmi rendelet 30. cikkével összefüggésben értelmezett 5. cikke szerinti mulasztás szankciójaként nem kell-e az adatokat törölni vagy legalábbis zárolni. Ellenkező esetben ugyanis lehetséges szankció hiányában nem kerülhetne sor az általános adatvédelmi rendelet hatékony érvényesülésére.
- 14 Egyébiránt – amennyire ismeretes – a Francia Köztársaság a 95/46 irányelv 18. és azt követő cikkei alapján a nemzeti jogban előírta, hogy bírósági eljárások keretében azon személyes adatok felhasználására vonatkozó szigorú törvényi tilalom áll fenn, amelyek nem szerepelnek az adatkezelő szervnek a Commission nationale de l’informatique et des libertés (az informatika és a szabadságjogok kérdésével foglalkozó nemzeti bizottság, CNIL) felügyeleti hatósághoz intézett értesítésében, mivel az adatok felhasználása dokumentáció hiányában jogellenes. Így itt legalábbis azáltal szankcióra került sor, hogy az adatokat a bíróság nem

kezelhette és nem használhatta fel. Az általános adatvédelmi rendelet alapján az adatkezelési tevékenységek nyilvántartásának hiánya állítólag Portugáliában és más tagállamokban is az adatok felhasználásának tilalmához vezet. Ez olyan mechanizmus, amely a Németországi Szövetségi Köztársaságban sem a 95/46 irányelv átültetése keretében, sem az általános adatvédelmi rendelet hatálya alatt nem létezik. Épp ellenkezőleg, itt lerakták a hiányzó értesítés „tűrésének” alapkövét.

- 15 Az alperes aktájának és eljárási iratainak elektronikus továbbítása is az általános adatvédelmi rendelet 4. cikkének 2. pontja értelmében vett adatkezelés, amelynek tiszteletben kell tartania az adatkezelésre vonatkozó, az általános adatvédelmi rendelet 5. cikke szerinti elveket. Ezért az úgynevezett elektronikus szövetségi hivatali aktának és az alperes eljárási iratainak az adott átviteli módon történő továbbítása jelentette adatkezelés alaki jogszerűsége e tekintetben is kétséges. Itt is hiányzik az adatkezelési tevékenységek nyilvántartása és a közös felelősség szabályozása. Létezik ugyan a 2017. november 24-i Verordnung über die technischen Rahmenbedingungen des elektronischen Rechtsverkehrs und über das besondere elektronische Behördenpostfach (az elektronikus jogi kommunikáció technikai keretfeltételeiről és a különleges elektronikus hatósági postafiókról szóló rendelet, BGBl. I., 3803. o., módosította a 2021. október 5-i törvény [BGBl. I., 4607. o.] 6. §-a). Ez az elektronikus dokumentumoknak a tartományi és szövetségi bíróságok részére történő továbbítását szabályozza. E tekintetben a legfelsőbb szövetségi hatóságok vagy a tartományi kormányok legfelsőbb hatóságai által a hatáskörükbe tartozó terület vonatkozásában kijelölt közjogi szervek vizsgálhatják a hatóságok vagy közjogi jogi személyek személyazonosságát annak érdekében, hogy azok számára engedélyezzék a különleges elektronikus hatósági postafiók használatát. A legfelsőbb szövetségi hatóságok vagy több tartományi kormány együttesen is kijelölhetnek közjogi szervet a hatáskörükbe tartozó terület vonatkozásában. Azt, hogy ez ténylegesen mely szerv, nem került meghatározásra. Végül soron valószínűleg az úgynevezett Bund-Länder-Arbeitsgruppe der Justizministerienről (az igazságügyi minisztériumok szövetségi és tartományi munkacsoportja) (Bund-Länder-Kommission für Informationstechnik in der Justiz [BLK] Arbeitsgruppe IT-Standards in der Justiz, az igazságügyben alkalmazott információtechnológiával foglalkozó szövetségi és tartományi bizottság, az igazságügyben érvényesítendő informatikai szabványokkal foglalkozó munkacsoport) van szó. Az, hogy mely hatóság vagy hatóságok felelősek az elektronikus bírósági és közigazgatási postafiók vagy a különleges elektronikus hatósági postafiók nyilvántartási szolgáltatásáért vagy akár a szükséges szerverstruktúráért, nem ismert és nincs dokumentálva.
- 16 Nincsenek továbbá a bíróságok és hatóságok között olyan törvényi vagy egyéb írásbeli szabályozások, amelyek az általános adatvédelmi rendelet 26. cikke alapján a felelősségek szabályozásához szükségesek lennének. Az ilyen, adatvédelemnek megfelelő végrehajtás még azokban a szövetségi tartományokban is hiányzik, amelyek rendeletük szerint a közös eljárás modelljét választották. Sőt, Hessenben a rendelet előírja, hogy az elektronikus postafiókot kizárólag az

igazságügyi „adatközpont” szerverein, vagyis a Hessische Zentrale für Datenverarbeitungnál (hesseni adatkezelési központ, HZD) vezetik. Ugyanakkor a HZD éppen nem része az igazságügynek, legfeljebb közvetítőként az általános adatvédelmi rendelet 28. cikke szerinti adatfeldolgozó.

- 17 Csak az ismert, hogy gyakorlatilag „közvetítőként” az észak-rajna-vesztfáliai Landesamt für Datensicherheit (adatbiztonsági hivatal) felelős a valamennyi tartományra kiterjedő központi S.A.F.E. nyilvántartási szerver kezeléséért és üzemeltetéséért. A SAFE-azonosító állítólag módosíthatatlan és csak egyszer kerül kiosztásra (lásd erről: SAFE – http://www.egvp.de/Drittprodukte/SAFE_Abbildungsvorschrift_SAFE_ID_Stand_Dez_2014.pdf). Ezenkívül az elektronikus bírósági és közigazgatási postafiók rendszerébe tartozó postafiókokat egyértelmű azonosító szám (az úgynevezett Govello-azonosító) jelöli. A kérdést előterjesztő bíróság tudomása szerint ezeket az azonosítókat egy nyilvántartási szolgálatnál kell nyilvántartani, amelyet Észak-Rajna-Vesztfália (IT-NRW) vezet. Az, hogy a szövetségi állam és a tartományok együttesében ténylegesen ki felelős a Govello-azonosító kiosztásáért, nincs szabályozva.
- 18 Az, hogy milyen adatvédelmi jogi alapon működik az elektronikus bírósági és közigazgatási postafiók, szintén nem ismert. Az általános adatvédelmi rendelet 26. cikke szerinti megállapodásra vonatkozó kérdést illetően az alperes megtagadta az erről való nyilatkozattételt és a megállapodás benyújtását. Ennyiben az is kérdéses, hogy a felelőségek általános adatvédelmi rendelet 26. cikke szerinti meghatározása hiányában sor kerülhet-e jogszerű továbbításra az úgynevezett különleges elektronikus hatósági postafiókon keresztül. Ez az adatbiztonságra tekintettel is érvényes, mivel az átvitel során egyetlen dokumentumot sem titkosítanak.
- 19 A kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint az, hogy a jelenlegi pozitív jog alapján a különleges elektronikus hatósági postafiók céljára végponttól végpontig terjedő titkosítást kell-e alkalmazni, nem meghatározó. A közvetítő, vagyis a HZD és az adott bíróság – vagyis többek között a Verwaltungsgericht Wiesbaden (wiesbadeni közigazgatási bíróság, Németország) – között legalábbis Hessenben nem kerül sor a továbbítandó üzenetek titkosítására.
- 20 Ez azonban itt nem releváns, mivel az eljárás levelezési eljárásnak felel meg. A webalapú Gmail-szolgáltatást illetően a Bíróság megállapította, hogy annak esetében nincs szó hírközlési szolgáltatásról, mivel nem foglal magában internet-hozzáférést, nem teljes egészében vagy nagyrészt elektronikus hírközlő hálózaton történő jelátvitelből áll, és ezért nem „elektronikus hírközlési szolgáltatás” (2019. június 13-i ítélet, C-193/18, ECLI:EU:C:2019:498). Ezért az elektronikus bírósági és közigazgatási postafiók esetében nem a 2002/58/EK irányelv hatálya alá tartozó szolgáltatásról van szó (az általános adatvédelmi rendelet 2. cikkének (4) bekezdése). Tehát az általános adatvédelmi rendelet alkalmazandó, azzal a következménnyel, hogy az elektronikus bírósági és közigazgatási postafiókat és az ahhoz csatlakozó eljárásokat rögzíteni kell az

adatkezelési tevékenységek nyilvántartásában, és mivel több adatkezelővel rendelkező eljárásról van szó, az egyes adatkezelők felelősségéről az általános adatvédelmi rendelet 26. cikke alapján meg kell állapodni. A jelen esetben mindkettő hiányzik. Ezért kétséges az adattovábbítás jogszerűsége.

- 21 Az elektronikus bírósági és közigazgatási postafiók esetében a második hatalmi ág, a végrehajtó hatalom körébe sorolandó igazságügyi igazgatási szervek, valamint a – szintén a végrehajtó hatalom részét képező – alperes eljárásáról van szó. Ezért az alperesnek az eljáró bíróság meggyőződése szerint biztosítania kell, hogy az eljárási iratok és akták adattovábbítására szolgáló elektronikus eljárás megfeleljen az általános adatvédelmi rendeletnek.
- 22 A kérdést előterjesztő bíróság számára ezért az igazságszolgáltatási tevékenység keretében felmerül a kérdés, hogy hogyan kell bánni az elektronikus bírósági és közigazgatási postafiók rendszerén és az úgynevezett hatósági postafiókon keresztül szolgáltatott adatokkal, amennyiben az elektronikus bírósági és közigazgatási postafiók szerinti eljárás és az ahhoz kapcsolódó adatkezelés mint olyan nem felel meg az általános adatvédelmi rendeletnek.
- 23 A kérdést előterjesztő bíróságnak az igazságszolgáltatási tevékenység keretében tiszteletben kell tartania és követnie kell az általános adatvédelmi rendeletet.
- 24 Nincs befolyása az igazságügyi igazgatási szervek adatkezelésének jogszerűségére, mivel e szervek az „igazságszolgáltatási tevékenységen” kívül, a második hatalmi ágban, a végrehajtó hatalomnál helyezkednek el. A kérdést előterjesztő bíróságnak azonban tiszteletben kell tartania és követnie kell az uniós jogot. Amennyiben az eljárásban részt vevő felek megsértik az uniós jogot, úgy valószínűleg az adatok bíróság általi felhasználása sem megengedett, mivel ellenkező esetben az eljáró bíróság jogellenes adatkezelésben vesz részt. A jelen ügyben ehhez súlyosító jelleggel hozzá kell tenni, hogy az alperes az eddigi dokumentumváltásra tekintettel valószínűleg (tudatosan) sérti az uniós jogi előírásokat.
- 25 Olyan esetről sincs szó, amely az általános adatvédelmi rendelet 17. cikke (3) bekezdésének e) pontja révén, jogi igények alperes általi előterjesztése, érvényesítése, illetve védelme érdekében igazolná a bíróság általi felhasználást. Az alperes adatai ugyan a személyes adatok kezelését előíró, az adatkezelőre alkalmazandó uniós vagy tagállami jog szerinti kötelezettség teljesítését, illetve közérdekből vagy az adatkezelőre ruházott közhatalmi jogosítvány gyakorlása keretében végzett feladat végrehajtását szolgálják (az általános adatvédelmi rendelet 17. cikke (3) bekezdésének b) pontja). Így azonban egyidejűleg tartósan legalizálásra kerülne egy, az adatvédelmi joggal ellentétes magatartás.
- 26 Az előterjesztett kérdések tehát az általános adatvédelmi rendelet bírósági eljárásban történő végrehajtása tekintetében különös jelentőséggel bírnak. Veszélybe kerülne az általános adatvédelmi rendelet 1. cikkének (2) bekezdése

szerinti, a természetes személyek alapvető jogainak és szabadságainak és különösen a személyes adatok védelméhez való jogának védelmére irányuló cél.

- 27 Ennyiben legalábbis az első kérdésre adott nemleges válasz esetén az érintett – a jelen esetben a felperes – rendelkezésére, vagy inkább kifejezett hozzájárulására lenne szükség ahhoz, hogy adatait az alakilag jogellenes adatkezelés ellenére a bírósági eljárásban fel lehessen használni.
- 28 Ez azonban azzal a következménnyel is járna, hogy ennek megtagadása esetén az eljáró bíróság nem kezelhetné (használhatná fel) az alperesnél kezelt adatokat, amelyeket az alperes az úgynevezett elektronikus MARIS hatósági akta formájában nyújt be. Ez továbbá ahhoz vezetne, hogy a dokumentációs kötelezettségek pótlólagos teljesítéséig a határozatnak már nem lenne alapja. Az alperes eredeti határozatát meg kellene semmisíteni. Az igényelt menekült jogállásról a dokumentációs kötelezettségek pótlólagos teljesítéséig nem lehetne dönteni.